

ROZHODNUTIE

Číslo: 033/32218/2023/PR/SD
Číslo spisu: 6119-2023-BA

V Bratislave dňa 27. 11. 2023

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0023/2023/E-SD z 18. augusta 2023

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti EnergyTech, s.r.o., ul. Vysokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, IČO: 44 772 645, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0023/2023/E-SD z 18. augusta 2023 **p o t v r d z u j e .**

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie elektroenergetiky (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „úrad“) vydal dňa 18. augusta 2023 rozhodnutie č. 0023/2023/E-SD, č. sp. 4841-2023-BA, ktorým bola spoločnosti EnergyTech, s.r.o., ul. Vysokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, IČO: 44 772 645 (ďalej len „účastník konania“) uložená pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení zákona č. 256/2022 Z. z. (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) vo výške 1 300,- eur za spáchanie správneho deliktu tým, že účastník konania porušil povinnosť podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože v lehote do 31. augusta 2022 nepredložil úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 - 2027 pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0023/2023/E-SD z 18. augusta 2023 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 21. augusta 2023.
3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 30. augusta 2023 a zaevidované pod č. 32218/2023/BA (ďalej len „odvolanie“).

4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 28. septembra 2023 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením č. 27186/2023/BA z 21. júla 2023 začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude úradom zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 21. júla 2023.
6. Prvostupňový orgán oznámením č. 27186/2023/BA z 21. júla 2023 účastníkovi konania zároveň uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
7. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania dňa 26. júla 2023.
8. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti vydal 18. augusta 2023 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 1 300,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie deliktu uvedeného v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 21. augusta 2023.

II. Odvolanie účastníka konania

9. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 30. augusta 2023. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
10. Účastník konania uviedol, že sankcia, ktorá mu bola uložená, spočíva v porušení povinností podať na schválenie úradu návrh ceny pre regulovanú činnosť. Logicky, ide teda o povinnosť, ktorá je dozorovaná úradom za účelom cenovej regulácie týchto poplatkov. Cenová regulácia je pojem definovaný v § 3 zákona č. 250/2012 Z. z., pričom jej účelom je dosiahnutie a udržiavanie vopred stanoveného cieľa, a to dostupnosti tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané ceny a v určenej kvalite. Cieľom právnej regulácie v zmysle zákona č. 250/2012 Z. z. je zabrániť zneužitiu monopolného postavenia prevádzkovateľa distribučnej sústavy pri určovaní cien za služby poskytované koncovým odberateľom, a ochrániť tak koncových odberateľov. Logicky teda ide o stanovenie maximálnej ceny.
11. Účastník konania ako prevádzkovateľ miestnej distribučnej sústavy (ďalej len „MDS“) už od zahájenia prevádzky MDS na danom vymedzenom území urobil obchodné rozhodnutie pripájať jednotlivé odberné miesta bez fakturácie pripojovacieho poplatku, tzn. zadarmo. Účelom prevádzky MDS totiž nie je inkasovať poplatky za pripojenie (a tým finančne

zaťažiť koncových odberateľov), ale zabezpečiť riadnu dodávku a distribúciu elektriny do koncových odberných miest, transparentným spôsobom fakturovať poplatky spojené s dodávkou a distribúciou elektriny a umožniť odberateľom slobodný výber dodávateľa.

12. Účastník konania uviedol, že chápe, že čo sa týka pripojenia do sústavy, ide o súbor prác, tovarov a služieb, ktoré prevádzkovateľ musí vynaložiť alebo zaobstaráť pri pripájaní nového elektroenergetického zariadenia a v podstate ide o investíciu prevádzkovateľa sústavy vyvolanú treťou stranou, ktorú by neuskutočnil, ak by o to tretia strana nepožiadala, čím by bolo primerané, aby náklady na túto investíciu aj táto strana znášala. Je však výlučne slobodnou voľbou každého prevádzkovateľa ako podnikateľského subjektu rozhodnúť sa, samozrejme pri rešpektovaní jednotného nediskriminačného postupu pre všetky subjekty, či bude a akým spôsobom spoplatňovať túto službu.
13. Zákon č. 250/2012 Z. z. neukladá povinnosť túto službu spoplatniť, preto v súlade s ústavnou zásadou každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.
14. Účastník konania uviedol, že v jeho prípade teda nejde o žiadne zneužitie postavenia regulovaného subjektu a nemôže k nemu ani dôjsť, nakoľko ako prevádzkovateľ MDS za svoju službu žiadnu cenu (odplatu) nepožaduje. Práve naopak, daná situácia je na prospech koncových odberateľov, keďže budú mať službu prevádzkovateľa distribučnej sústavy o tento náklad nižšiu.
15. Cenová regulácia by v tomto prípade mala zabrániť prenosu neprimeraných alebo neodôvodnených nákladov prevádzkovateľa sústavy. Podľa Regulačnej politiky je poplatok za pripojenie jednorazovým poplatkom, ktorý znáša žiadateľ o pripojenie a ktorý sa má nastaviť na nákladovom princípe. Má sa ustanoviť výška (resp. primeranosť) a rozsah nákladov, ktoré s pripojením súvisia, a tiež spôsob ich rozdelenia medzi žiadateľa a prevádzkovateľa. Podľa Regulačnej politiky sa cenová regulácia ustanoví určením spôsobu výpočtu maximálnej ceny za pripojenie. Ustanovenie § 38 až 44 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 18/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností v elektroenergetike v znení neskorších predpisov určuje metódu cenovej regulácie ako určenie spôsobu výpočtu maximálnej ceny.
16. Účastník konania uviedol, že v danom prípade je ním ako prevádzkovateľom stanovený poplatok 0,00 eur, pričom sa sám rozhodol znášať všetky prípadné náklady súvisiace s pripojením nového subjektu, čiže neexistuje potreba cenovej regulácie, nakoľko žiadna cena nie je a ani nebude z jeho strany požadovaná. V zmysle uvedeného preto nie je účelné, racionálne a ani možné požadovať od regulovaného subjektu podať cenový návrh. Podanie nulového cenového návrhu nie je možné a je preto zbytočné.
17. Účastník konania uviedol, že jeho konanie (t. j. nepodanie cenového návrhu v danej veci) nie je v zmysle vyššie uvedených skutočností v rozpore s účelom zákona č. 250/2012 Z. z. a jeho cieľmi. Nie je v neprospech koncových odberateľov a nespôsobuje nikomu žiadne škody.
18. V tejto súvislosti dal účastník konania do pozornosti, že aj ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít v Slovenskej republike má za to, že orgán verejnej moci má pri svojej činnosti a aplikácii právnych predpisov postupovať najmä v súlade so zmyslom a účelom zákona a cieľom právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. A nie vykladať zákon

prísne formalisticky. Účastník konania poukázal napr. na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 155/2017 z 31. augusta 2017. Podľa účastníka konania nebol preto dôvod na predloženie cenového návrhu poplatkov za pripojenie do MDS, nakoľko žiadny poplatok za pripojenie do MDS nebude (a ani v minulosti nebol) účtovaný. Nula krát akékoľvek číslo (schválená výška poplatku) je stále len nulou.

19. Ďalej účastník konania uviedol, že podľa jeho vedomostí a skúseností, v minulosti úrad nepovažoval nepodanie cenového návrhu v prípade, ak regulovaný subjekt nebude účtovať poplatok koncovým odberateľom, za konanie v rozpore so zákonom č. 250/2012 Z. z. a neukladal za to žiadne sankcie. Účastník konania uviedol, že podobne ako on koná množstvo iných prevádzkovateľov distribučných sústav.
20. V ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku je premietnutá zásada predvídateľnosti správnych rozhodnutí ako súčasť princípu právnej istoty a právneho štátu. Nerešpektovanie tejto zásady predstavuje svojvôľu výkonu verejnej moci a úmyselné porušenie služobných povinností. S uvedeným úzko súvisí aj zásada legitímneho očakávania, ktorá spočíva v tom, že súkromná osoba, ako účastník právneho vzťahu, má voči orgánu verejnej moci isté odôvodnené očakávania. Tieto odôvodnené očakávania sa vzťahujú na postup orgánu verejnej moci, prípadne rozhodnutie tohto orgánu. Postup orgánu verejnej moci, ako aj rozhodnutie, ktoré má byť v konaní vydané, totiž musí byť predvídateľný.
21. Na základe uvedeného je tak možné konštatovať, že úrad svojím postupom, kedy za popísané konanie v minulosti neukladal žiadne sankcie, vytvoril stav legitímneho očakávania, v zmysle ktorého sa regulované subjekty dôvodne spoliehali na doterajší postoj úradu k predmetnému konaniu (správaniu regulovaných subjektov). Týmto konzistentným postojom úrad nastolil v danej veci stav legitímneho očakávania u regulovaných subjektov, ktoré sa oprávnenne domnievali a domnievajú, že dané konanie nie je z jeho strany postihované sankciami. Vzhľadom k uvedenému možno spochybniť predvídateľnosť konania a rozhodnutia úradu ako správneho orgánu vo veci, keďže aktuálnym konaním úrad koná a postupuje v rozpore s pôvodne zaujatým právnym názorom.
22. V závere účastník konania uviedol, že na základe vyššie uvedených skutočností je presvedčený, že svojim konaním resp. „nekonaním“ neporušil zákon č. 250/2012 Z. z., konal v súlade s jeho zmyslom, účelom a jeho cieľmi a nedopustil sa preto žiadneho správneho deliktu. Účastník konania žiada, aby odvolací orgán zrušil napadnuté rozhodnutie a konanie zastavil.

III. Druhostupňové konanie

23. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
24. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie.*

Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

25. *Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
26. *Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
27. *Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
28. *Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
29. *Podľa § 47 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*
30. *Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
31. *Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
32. *Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.*
33. *Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením č. 27186/2023/BA z 21. júla 2023 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.*
34. *V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza vyjadrenie účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania a odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán účastníkovi konania uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného v tomto rozhodnutí.*
35. *Napokon administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje samotné odvolanie účastníka konania, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu, ako aj upovedomenie prvostupňového orgánu o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.*

36. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. 35157/2023/BA z 02. októbra 2023, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhovať jeho doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 03. októbra 2023.
37. Účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia o podanom odvolaní odvolaciemu orgánu nevyjadril, ani neuplatnil svoje právo nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

38. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
39. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
40. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
41. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
42. Podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. *návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia je regulovaný subjekt povinný predložiť úradu do 31. augusta posledného kalendárneho roka regulačného obdobia pre regulované činnosti podľa § 11 ods. 1 písm. a) až d) a § 11 ods. 4 písm. g) až i).*
43. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. *cenovej regulácii v elektroenergetike podlieha pripojenie do sústavy.*
44. Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nepredloží návrh ceny v lehote podľa § 14 ods. 5, 7 alebo 17.*

45. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až x), y), aa), ac), ae) až ai) a ak).*
46. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
47. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za spáchanie správneho deliktu uvedeného v rozhodnutí uložil pokutu vo výške 1 300,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.
48. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania uvedeným v odvolaní uvádza nasledovné.
49. Odvolací orgán uvádza, že pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
50. Odvolací orgán dodáva, že v prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb, ktoré sú postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť. Skutočnosti uvedené v odvolaní nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchaný správny delikt.
51. Odvolací orgán poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového orgánu a zároveň uvádza, že účastník konania je držiteľom platného povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Distribúcia elektriny je preprava elektriny distribučnou sústavou na časti vymedzeného územia na účel jej prepravy odberateľom elektriny. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy, účastník konania, je oprávnený vykonávať činnosti súvisiace s distribúciou elektriny v rámci prevádzkovania jeho distribučnej sústavy, pričom v rámci činnosti distribúcia elektriny sa vykonáva aj pripojenie elektroenergetického zariadenia žiadateľa do sústavy. Prevádzkovateľa distribučných sústav, teda aj účastník konania, majú povinnosť, po splnení obchodných

podmienok a technických podmienok pripojenia, pripojiť účastníkov trhu do sústavy, ktorá je bližšie upravená na viacerých miestach v zákone č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“). Odvolací orgán dodáva, že pripojenie do sústavy nepredstavuje len pripojenie nových odberných miest tretích subjektov do sústavy, ale zabezpečenie potrebnej kapacity na pripojenie v sústave a fyzické pripojenie jednak elektroenergetického zariadenia alebo odberného elektrického zariadenia do sústavy, pričom môže ísť aj o zmenu parametrov existujúceho elektroenergetického zariadenia alebo existujúceho odberného elektrického zariadenia. V prípade, že žiadateľ o pripojenie zariadenia splní obchodné a technické podmienky pripojenia, regulovaný subjekt, teda aj účastník konania, je povinný pripojiť zariadenie do sústavy, a v tomto prípade je oprávnený fakturovať žiadateľovi úradom schválenú cenu za pripojenie.

52. Regulovaný subjekt, prevádzkovateľ distribučnej sústavy, je povinný v zmysle zákona č. 250/2012 Z. z. disponovať rozhodnutím úradu o schválení ceny za pripojenie do sústavy. Cenová regulácia úradu je hlavným nástrojom zabezpečenia transparentných, objektívnych a nediskriminačných podmienok pripájania. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že cena za pripojenie sa úradom schvaľuje ako maximálna, ktorú nie je možné prekročiť. Avšak, účastník konania je oprávnený urobiť slobodné podnikateľské rozhodnutie a fakturovať za regulovanú činnosť pripojenie do sústavy cenu nižšiu ako tú, ktorá je schválená úradom, napr. 0 eur.
53. Účastník konania je povinný pri výkone regulovanej činnosti dodržiavať všetky povinnosti upravené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie sieťových odvetví, medzi ktoré patrí napr. fakturácia na základe úradom schválených cien. Zákon č. 250/2012 Z. z. jednoznačne upravuje povinnosť účastníka konania mať úradom schválenú cenu za pripojenie do sústavy, keďže táto podlieha cenovej regulácii podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z.
54. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti znenie ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého je návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia regulovaný subjekt povinný predložiť úradu v termínoch určených zákonom pre jednotlivé regulované činnosti. Zákon č. 250/2012 Z. z. exaktne vyjadruje povinnosť regulovaného subjektu predložiť návrh ceny za regulovanú činnosť v konkrétnom termíne, pričom neustanovuje žiadne výnimky z tejto povinnosti.
55. Účastník konania porušil povinnosti podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinností uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia.
56. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania, že orgán verejnej moci má pri svojej činnosti a aplikácii právnych predpisov postupovať v súlade so zmyslom a účelom zákona a nie vykladať zákon prísne formalisticky uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak

subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok.

57. Ďalej odvolací orgán odkazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 01. júna 2016, I. ÚS 348/2016, podľa ktorého „*k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v takom prípade, kedy sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávnosti výkladu, resp. na jeho doplnenie či upresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy, postavené na roveň gramatickému výkladu, v tomto prípade systematický a teleologický výklad, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný konektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy...*“.
58. Opierajúc sa o uvedenú judikatúru možno uviesť, že účelom ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. je riadne plnenie povinností regulovaných subjektov predložiť úradu návrh ceny pre jednotlivé regulované činnosti, ktoré podľa zákona č. 250/2012 Z. z. podliehajú cenovej regulácii, pričom odvolací orgán zdôrazňuje, že úrad sa nemôže odchyliť od taxatívneho výpočtu regulovaných činností uvedených v § 11 zákona č. 250/2012 Z. z., resp. nemôže od cenovej regulácie upustiť. Cenová regulácia predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie transparentného a nediskriminačného spôsobu zabezpečenia dostupnosti tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Účelom ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. je taktiež ochrana užívateľov distribučnej sústavy a zabezpečenie ich práva na tovary a s nimi súvisiace regulované činnosti za primerané, jednoducho a jasne porovnateľné, transparentné a nediskriminačné ceny.
59. K argumentom účastníka konania, že úrad v minulosti neukladal sankcie za nepodanie cenového návrhu v prípade, ak regulovaný subjekt neúčtoval poplatok za pripojenie, odvolací orgán uvádza, že úrad vedie správne konania vo veci uloženia pokuty za totožné porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. aj s inými regulovanými subjektami, navyiac na webovom sídle úradu sú zverejnené právoplatné rozhodnutia za totožné porušenie povinnosti a výška uloženej pokuty za ten istý skutok je rovnaká resp. obdobná s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Účastník konania sa riadnym preštudovaním rozhodovacej praxe úradu môže presvedčiť, že úrad sa riadi zásadami deklarovanými v správnom poriadku. Navyiac odvolací orgán zdôrazňuje, že skutočnosť, že úrad v minulosti neudelil pokutu za rovnaké porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 250/2012 Z. z., nezbavuje účastníka konania zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil.
60. Odvolací orgán ďalej uvádza, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane

príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Pri začatí vykonávania regulovanej činnosti si účastník konania musel byť vedomý, že vykonávanie regulovanej činnosti (distribúcia elektriny) musí byť v súlade s platnou právnou úpravou. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.

61. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
62. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
63. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.
64. Odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový

orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.

65. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
66. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
67. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadnutí zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyše, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).
68. Odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaneho správneho deliktu. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to,

že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.

69. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.
70. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatórnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správneho orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
71. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
72. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.
73. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z.
74. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom, pričom je ďalej povinný sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch.

75. Prvostupňový orgán uviedol, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky.
76. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní prihliadol na čas trvania protiprávneho stavu, ktorý trval od 01. septembra 2022 a v čase vydania rozhodnutia pretrvával.
77. Aj napriek skutočnosti, že v prípade správneho deliktu podľa výroku rozhodnutia ide o administratívnu povinnosť, prvostupňový orgán uviedol, že konanie o cenovej regulácii, v ktorom úrad schvaľuje regulovanú cenu a podmienky jej uplatnenia, predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie účelu regulácie, a to transparentným a nediskriminačným spôsobom zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Teda nepredloženie návrhu ceny podľa § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie.
78. Ďalej prvostupňový orgán ako pritŕžujúcu okolnosť vyhodnotil skutočnosť, že účastník konania sa dopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, a to rozhodnutia č. 0064/2021/K z 09. septembra 2021 o uložení pokuty vo výške 1 000,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13. decembra 2021, to znamená, že prvostupňový orgán vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania bol upozornený na dodržiavanie platných právnych predpisov v oblasti regulácie sieťových odvetví a aj napriek tomu sa dopustil opakovane správneho deliktu.
79. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.
80. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 1 300,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušení zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvođený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.

81. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určenia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinností. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje za primeranú zistenému porušeniu zákona. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.
82. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
83. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
84. Účastník konania v petite odvolania žiada, aby odvolací orgán zrušil napadnuté rozhodnutie a konanie zastavil.
85. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 1 300,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska

preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje 1,30 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.

86. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
87. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 1 300,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
88. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z.
89. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 300,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
90. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

91. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.

92. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 1 300,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
93. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxx.
94. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Andrej Juris
predseda